

Besvarelse

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er i disse uger 5 år siden, at Berlinmuren faldt. Alle iagttagere var dengang klar over, at det, der skete, var historisk; men kun få kunne forudse de store omvæltninger, der fulgte. I dag ved vi, at Murens fald kun var begyndelsen. Opbruddet i Øst betød en helt ny politisk dagsorden i både Øst og Vest.

Under disse nye politiske vilkår blev EF hurtigt det centrale omdrejningspunkt for Europas udvikling. EF sikrede, at Vesteuropa holdt sammen trods omskiftelser og uro i omgivelserne, og EF kom til at virke som en magnet på landene i Nord-, Central- og Østeuropa. Det var disse forandringer, der var den væsentlige baggrund for Maastricht-Traktaten, som man nåede til enighed om i december 1992.

Siden da har den europæiske virkelighed udviklet sig yderligere. Ratifikationsprocessens forløb – i Danmark og andre steder – understregede behovet for et mere demokratisk, åbent og især borgernært Europa. Den fortsatte nedbrydning af skellene i Europa muliggjorde udvidelsen med Østrig, Finland og Sverige og forhåbentlig også med Norge den 1. januar 1995.

Jeg er sikker på, at diskussionen her i dag i det danske Folketing vil afspejle overvældende tilslutning i Danmark til ønsket om norsk medlemskab.

Og omvæltningerne i Øst bød og byder stadig på nye udfordringer og muligheder, herunder ikke mindst udsigten til optagelse af lande i Central- og Østeuropa inklusive de baltiske lande.

Europæisk samarbejdes omstilling til nye vilkår vil derfor fortsætte. Maastricht-Traktaten var første skridt, flere skridt vil følge.

For Danmark er det af helt afgørende betydning at deltage i den videre udformning af Europas og dermed jo også vores egen fremtid. Rammen er og vil fortsætte med at være EU. Danmark har derfor en fundamental interesse i at medvirke til videreudviklingen af EU i den retning, vi ønsker. Det kræver, at vi aktivt søger indflydelse på udfaldet af regeringskonferencen i 1996.

Det er baggrunden for, at regeringen lægger så stor vægt på de danske forberedelser til regeringskonferencen. Og det er baggrunden for, at regeringen ønsker en grundig folkelig debat forud for formuleringen af de danske synspunkter.

Den danske politik op til og under regeringskonferencen må hvile på et solidt folkeligt og politisk fundament. Det kræver bred forudgående debat om de danske prioriteter. Regeringen har bevidst valgt en offensiv strategi for de danske forberedelser for at sikre dette.

Før jeg nærmere beskriver de danske forberedelser, er det på sin plads kort at skitsere køreplanen for forberedelserne i Bruxelles.

Proceduren for forberedelserne i Bruxelles blev i store træk fastlagt på forårets uformelle udenrigsministermøde. Det skete som et led i kompromiset om de udestående institutionelle spørgsmål i forbindelse med EU's udvidelse mod nord. Proceduren, der blev yderligere præciseret på Det Europæiske Råds møde på Korfu, består af to faser.

Første fase løber frem til juni 1995. I den periode skal institutionerne hver især udarbejde en rapport om, hvordan Traktaten fungerer. For Rådets vedkommende forventes rapporten udarbejdet til næste forår under det franske formandskab. Institutionernes rapporter skal kunne danne grundlag for det efterfølgende arbejde i den såkaldte refleksionsgruppe.

Anden fase løber fra juni 1995 og frem til Det Europæiske Råds møde i slutningen af 1995. I denne fase skal refleksionsgruppen gennemgå og udarbejde ideer og valgmuligheder med hensyn til de emner, der forudses behandlet på konferencen.

Refleksionsgruppen skal bestå af repræsentanter for medlemsstaternes udenrigsministre og for formanden for Kommissionen. Gruppens formand udpeges af den spanske regering. To repræsentanter for Europa-Parlamentet vil deltage i drøftelserne. Gruppen skal desuden udveksle synspunkter med EU's øvrige institutioner og organer.

Først når refleksionsgruppen har afsluttet sit arbejde, indkaldes selve regeringskonferencen; det vil ske i 1996. Emnerne er delvis fastlagt i Traktaten og Det Europæiske Råds konklusioner. Hertil kommer de spørgsmål, som andre nuværende medlemslande, de nye medlemslande eller Danmark bringer op.

Konferencen afsluttes, når medlemsstaterne er blevet enige. Hvornår det kan ske, kan der ikke siges noget sikkert om i dag. Bagefter vil konferencens resultat skulle ratificeres i de enkelte medlemslande i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige procedurer.

Forberedelserne i Danmark sker sideløbende med forberedelserne i Bruxelles. I Danmark bliver der tre faser.